१७ सर्गः आलोकयदित्यादि। स रावणः काकुत्स्थं दृष्टवान् लोकक्
भ॰ दीप्तौ आङ्पूर्व्वोदर्शने तमालोक्य प्रगल्भते स्म जिधृषान प्रागल्भ्ये
घोरमध्वनत् सिंहनादं चकार भीमं धनुर्भ्रामयामास घटादि
जनीत्यादिना अमन्तत्वात् ह्रस्वः तान् द्विषः शत्रून् चासितवान्
भीर्भीष्वेति भीषादेशोमश्च॥ ८१॥

आस्कन्दल्लक्ष्मणं वाणैरत्यक्रामच्च तं द्रुतं। राम
मभ्यद्रवज्जिष्णुरस्कुनाच्चेषुवृष्टिभिः॥ ८२॥

ज॰भ॰ आस्कन्ददित्यादि। जिष्णुर्जयशीलोदशग्रीवः लक्ष्मणं वाणै
रास्कन्दत् बाधितवान् स्कन्दगतिशोषणयोः तच्च लक्ष्मणं
द्रुतमत्यक्रामत् तिष्ठेत्याक्रान्तवान् शिति दीर्घः अतिक्रम्य च
राममभ्यद्रवत् अभिमुखं गतवान् द्रुगतौ इषुवृष्टिभिरस्कुनात्
छादितवान् स्कुञ्आवरणे स्तन्भुस्तुन्भित्यादिना चकारात्
नात्॥८२॥

भ॰ आस्कन्ददित्यादि। जिष्णुर्जयशीलोरावणोवाणैर्लक्ष्मणं आस्क
न्दत् पीडितवान् स्कन्दिरौशोषणे गत्यां तच्च लक्ष्मणं द्रुतमति
क्रान्तवान् क्रमः पेपिर्घः राममभिमुखेन ययौ द्रुस्रुतौगतौ वाण
वृष्टिभिः तमाछादितवान् स्कुञ्जआस्रुतौ॥ ८२॥